

1978, 4. září – Sdělení VONS č. 28 o soudním jednání s Janem Šimsou u Městského soudu v Brně a jeho odsouzení pro trestný čin útoku na veřejného činitele k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.¹

Městský soud v Brně odsoudil 10. 8. 1978 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců v I. nápravně výchovné skupině evangelického duchovního Jana Šimsu (nar. r. 1929), t. č. dělníka, který je signatářem Charty 77. Rozsudek dosud nena- byl právní moci.

Jan Šimsa byl obžalován z trestných činu útoku na veřejného činitele podle § 155/1a tr. z., že 31. 5. 1978 napadl při výkonu domovní prohlídky příslušníka StB por. Batu², že ho srazil na postel a udeřil rukou do obličeje.³ Jan Šimsa uvedl, že ve vzru- šené atmosféře pocítil potřebu zaštitit svou ženu v pokořujícím postavení, kdy příslušník StB násilně odnímal jeho manželce osobní dopis od prof. Patočky, neboť nabyl dojmu, že jeho žena je ohrožována na zdraví i životě. Oprávněnost tohoto dojmu doložil tím, že ještě po týdnů byly na ruce manželky zřetelné krevní podlitiny. Jan Šimsa ještě dodal, že den před domovní prohlídkou byl držen bez platného příkazu v samovazbě v chlad- né a vlhké cele a že ke konfliktu s por. Batou došlo i pod vlivem ataku chladové alergie.

V průběhu hlavního líčení byli vyslechnuti dva příslušníci StB a svědkyně domovní prohlídky, pracovnice MNV Loukotková. Manželka obžalovaného ani jeho syn nebyli jako svědci vyslechn- uti, pouze byly stručně a nepřesně reprodukovány protokoly o jejich předchozí výpovědi. Prokurátorka v závěrečné řeči uvedla, že na městskou prokuraturu v Brně došla řada dopisů i ze zahra- ničí, které žádají propuštění Jana Šimsy z vazby s ohledem na jeho zdravotní stav a tvrdila, že tím obžalovaný a jeho rodina zkreslují fakta a vyvolávají hysterii, neboť Janu Šimsovi se ve vazbě dostalo podle informací předsedkyně senátu plné lékařské péče. Na závěr navrhla prokurátorka trest 18 měsíců nepodmíněně a následný

ochranný dohled. – Jan Šimsa v závěrečné řeči projevil nesouhlas s přečtenou zprávou vězeňského lékaře; tvrzení předsedkyně senátu, že se mu dostává plné lékařské péče, označil jako dezinformaci a vyslovil obavu, že nepodmíněný trest se v jeho případě rovná trestu doživotnímu. Když ve své řeči vzpomenu jméno Martina Luthera Kinga, byl přerušen a napomenut, aby se držel projednávané věci. Po vynesení rozsudku se Jan Šimsa hned na místě odvolal. Rovněž prokurátorka se odvolala.⁴

Do jednací síně bylo vpuštěno celkem 16 zástupců veřejnosti z okruhu přátel a příbuzných Jana Šimsy. Při vynášení rozsudku byla ze soudní síně vypovězena manželka Jana Šimsy, když si chtěla vzít písemné poznámky svého muže, které on odložil na židli. Přátelé Jana Šimsy po skončení hlavního líčení zazpívali před soudní síní spirituál *Dál přece nejdete sami*.⁵

Adresa manželky Jana Šimsy: Milena Šimsová, Volfova 12, Brno – Královo Pole.⁶

Informace o Chartě 77, r. 1, 1978, č. 10, s. 9–10.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Jana Šimsy viz dále sdělení VONS č. 17, 21, 40 a 48, dokumenty č. 17, 21, 40 a 48.
- ² Celým jménem Miloš Bata.
- ³ Obžaloba podaná městským prokurátorem v Brně (v zastoupení JUDr. Němcem) je uložena in: LP, Sb. VONS, inv. č. 294, sign. I/1, kart. 48.
- ⁴ Městský soud v Brně odsoudil dne 10. 8. 1978 v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Káňové a soudců Leopoldy Kobylkové a Stanislava Budiše Jana Šimsu k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců nepodmíněně pro trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155, odst. 1, písm. a) tr. zák. Rozsudek je uložen in: tamtéž, sign. I/3, kart. 48. Dále viz odvolání J. Šimsy proti rozsudku datované 6. 9. 1978, tamtéž, a odvolání jeho manželky Mileny Šimsové z 27. 9. 1978, tamtéž, sign. IV/4, kart. 48.
- ⁵ K průběhu soudního jednání viz zprávu uloženou in: tamtéž, sign. IV/1, kart. 48.
- ⁶ Pod textem sdělení je poznámka redakce Informací o Chartě 77: „V Informacích o Chartě č. 8 jsme zveřejnili zprávu Mileny Šimsové z 8. 6. 1978 k okolnostem domovní prohlídky [Informace o Chartě 77, r. 1, 1978, č. 8, s. 18–20].

Dne 13. 7. 1978 vypracovala Milena Šimsová novou zprávu o Janu Šimsovi [LP, Sb. VONS, inv. č. 294, sign. IV/3, kart. 48]. Případ vzbudil pozornost nejen v Československu, ale i v zahraničí. Štafetová hladovka, protesty i počin synodního seniora Českobratrské církve evangelické, který se (marně) snažil přímo ve vězení předat Janu Šimsovi bibli – to vše byly příkladné solidarizační akce, které ulehčovaly Janu Šimsovi v jeho situaci.“

Štafetovou hladovku na podporu Jana Šimsy zmiňovanou v poznámce redakce Informací o Chartě 77 zahájil dne 28. 6. 1978 evangelický duchovní a signatář Miloš Rejchrt oznámením generálnímu prokurátorovi ČSSR JUDr. Jánu Feješovi, viz dopis M. Rejchrt generálnímu prokurátorovi ČSSR z 28. 6. 1978 uložený in: LP, Sb. VONS, inv. č. 294, sign. IV/12, kart. 48. Na hladovku navázali Dana Němcová, Markéta Němcová, Svatoptuk Karásek a další osoby. Viz oznámení Dany a Markéty Němcových generálnímu prokurátorovi ČSSR Jánu Feješovi o jejich pokračování v hladovce Miloše Rejchrt a poznámku o průběhu řetězové hladovky na podporu J. Šimsy publikované in: *Informace o Chartě 77*, r. 1, 1978, č. 9, s. 9.

Případ Jana Šimsy vzbudil vlnu solidarity zejména v prostředí disentu a Českobratrské církve evangelické. Viz mj. dopis mluvčích Charty 77 Ladislava Hejdánka, Marty Kubišové a Jaroslava Šabaty generálnímu prokurátorovi JUDr. Jánu Feješovi z 11. 6. 1978 obsahující protest proti uvěznění Jana Šimsy a dokument Charty 77 č. 19/1978 o perzekuci Jana Šimsy a dalších signatářů Charty 77, viz in: CÍSAŘOVSKÁ, Blanka – PREČAN, Vilém (eds.): *CHARTA 77: Dokumenty 1977–1989*, sv. 1, Praha 2007, s. 157 a 168–170. Dále je možno uvést otevřený dopis evangelického duchovního Jana Dusa generálnímu tajemníkovi Světové rady církví v Ženevě reverendu Philipu Potterovi o případu Jana Šimsy, LP, Sb. VONS, inv. č. 294, sign. IV/11, kart. 48, a petice skupin občanů prezidentu Gustávu Husákovi žádající propuštění Jana Šimsy s ohledem na jeho zdravotní stav ze 13. 11. 1978, tamtéž, sign. IV/13, kart. 48. Dále viz soubor textů obsahující zprávy Mileny Šimsově o případu jejího manžela, zprávu o procesu u Městského soudu v Brně a u Krajského soudu v Brně, text petice za osvobození J. Šimsy adresované Krajské prokuratuře v Brně a dopisu Jana Dusa reverendu Philipu Potterovi publikovaný in: *Studie*, 1979, č. 61, s. 69–82, dostupné online: <http://www.scriptum.cz/studie/index.html> [28. 2. 2014]. Viz též článek Ludvíka Vaculíka „Pokus o jiný žánr“ in: *Listy* 9, 1979, č. 1, s. 35–36, a ŠIMSA, Jan: *Bitky Jana Šimsy*, Heršpice 2000. Jan Šimsa po propuštění z vazby poděkoval dopisem ze 14. 4. 1979 Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných za podporu a podal rovněž důležité informace o dalších vězňech, LP, Sb. VONS, inv. č. 294, sign. II/3, kart. 48. O důležité práci VONS se zmínil i ve svém dopise krajskému tajemníkovi pro věci církevní Jihomoravského krajského národního výboru v Brně dr. Václavu Bělohoubkovi z 10. 11. 1984, viz in: *Studie*, 1985, č. 97, s. 88–91, zejm. s. 90–91, dostupné online: <http://www.scriptum.cz/studie/index.html> [28. 2. 2014]. Několik podpůr-

ných dopisů ze zahraničí ve prospěch J. Šimsy je uloženo in: MS v Praze, soudní spis k případu Petra Uhla a spol. (spis. zn. 1 T 23/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. Rt 419/90.